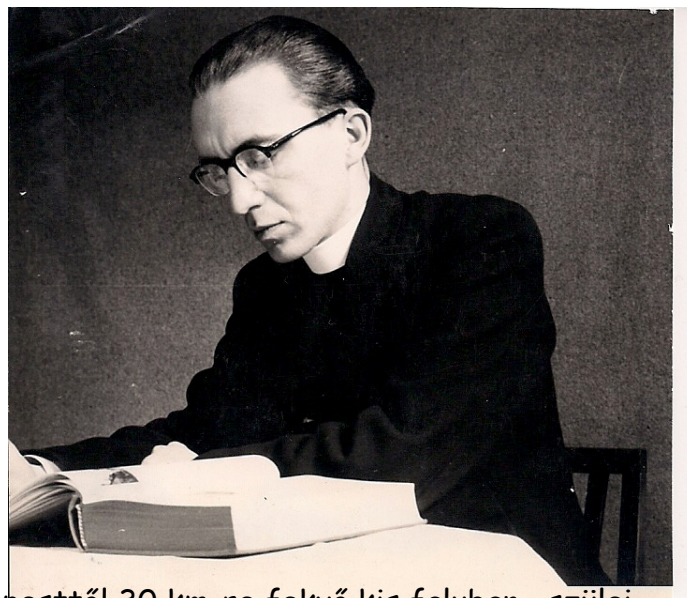

Varga Sándor

* 1924. március 15.

† 2010. December 25.

Tekintsünk most vissza Sándor életére...

Varga Sándor Albertiben született, egy Budapeستől 30 km-re fekvő kis faluban, szülei azonban nem innen származtak. Bizonyos értelemben menekültek voltak - az I. Világháború után a Romániához csatolt erdélyi területekről áttelepült magyarok.

A Varga család egy különleges magyar népcsoporthoz tartozott. Székelyek voltak, a Kárpátokban fekvő Brassó környékéről.

Sándor édesapja vámhivatalnok volt és gyakran helyezték új állomásra. Ezt azt jelentette, hogy sokszor költözött a család, amit a kis Sándor és húga bizony nem szerettek. Végül a család Budapeستől északra, Újpesten telepedett le.

Sándor ekkor 10 éves volt. Szeretett iskolába járni. Kedvenc tantárgyai a történelem, a matematika és a fizika voltak. Csatlakozott a cserkészcsapathoz, majd egy nagy csoport cserkészvezetője lett a egyházközségünkben.

1942-től 1947-ig teológiát hallgatott a Budapesti Teológiai Akadémián, valamint filozófiát a Budapesti Pázmány Péter Egyetem Filozófiai Tanszékén.

Magyarország német megszállása 1944-ben, majd az orosz megszállás 1945-ben nagy megrázkódtatás volt Sándor számára. Lelkészhiány miatt 1944-ben (csupán 20 évesen) kinevezték segédlelkésznek. Az év végére már temetéseket végzett - a frontvonaltól mindössze 500 méterrel!

1947-től 1951-ig kutatói ösztöndíjat kapott a hollandiai Utrechti Egyetem teológiai Karára. Ezek voltak életének legnyugalmasabb évei.

Ekkor jött egy fordulópont Sándor életében. Meghívta lelkipásztorának a londoni Magyar Református Egyház. Először nem akarta elfogadni a meghívást, mert akkoriban élete egyik célja a tudományos kutatás volt. De végül megadta magát. Úgy gondolta, hogy egy gyülekezet pásztoraként talán jobban tudja majd az ő Urát szolgálni!

A kezdet azonban nem volt könnyű itt Angliában, de hamarosan találkozott Kibble John-nal és kedves édesanyjával, akik befogadták Sándort. 7 évig adtak neki otthont és élvezhette Kibble asszony és családja nagylelkű és meleg vendégszeretetét.

1956-ban a Forradalom után nagyon sok magyar jött Angliába, kb. 22000. Ez sok többletmunkát jelentett a lelkipásztornak és a gyülekezetnek. Istennek hála, két év múlva a Magyar Gyülekezet állandó otthonra lelt ebben az épületben, ami Sándor otthona is lett.

1970-ben megnősült. Margot (aki furcsa módon nem magyar volt) hűséges társként segített neki a terheket hordani - és nagyon szerette őt.

1989 nagy jelentőségű év volt! Megtörtént a politikai csoda, a Vasfüggöny leomlott! Ugyanebben az évben ment nyugdíjba Sándor. 42 év száműzetés után végre hazalátogathatott rokonaihoz, barátaihoz Magyarországra.

[Itt szeretnék megállni egy pillanatra, és megkérni Lászlót, hogy énekeljen el nekünk egy magyar népdalt, ami a hazáját sirató magyar érzéseit fejezi ki.

Elindultam szép hazámból...]

A nyugdíjas évek nyugodtabbak voltak, több elmélkedéssel teltek. Sándor és Margot minden évben visszalátogattak Magyarországra, egyszer még a Székelyföldre is ellátogattak, ahonnan szülei származtak és ahol még sok rokon élt.

2007-ben, ahogy Sándor egyre gyengébb lett, úgy döntött, hogy már nem akar többet utazni.

A kor és a betegség végül utolérte. Készen volt az elköltözésre, és azon a napon, amikor Megváltónk születését ünnepeljük - karácsony napján - Sándor hazaköltözött Teremtő Urához.

Isten áldjon, viszontlátásra!

Sándor már évekkal ezelőtt megmondta, melyik igerészeket szeretné, ha felolvasnának a temetésén és melyik énekeket szeretne. Margot ezeket gondosan feljegyezte az énekeskönyve hátuljába.

Az első igerész:

Zsoltárok 139, 1-12

És a második:

Máté 7, 1-7

/írta Varga Margot, angolul felolvasta Watts John /